

Motorferdsel i utmark - Innredning av hytte - Eva Røssing

Saksbehandler: Trond Rian E-post: trond.rian@innherred-samkommune.no Tlf.: 74048552	Arkivref: 2012/7638 - /K01
--	--------------------------------------

Saksordfører: (Ingen)

Utvalg	Møtedato	Saksnr.
Utmarksnemnda i Verdal kommune	11.11.2012	

Rådmannens innstilling:

Søknaden om barmarkskjøring med diverse innbo til Hytte 226/3-93 i Sul avslås i medhold av § 6 i Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag.

Avslaget begrunnes i at det ikke er et *særlig behov* at denne transporten må skje på barmark, og at behovet derfor kan *dekkes på annen måte* ved bruk av leiekjører med snøscooter.

Vedtaket kan påklages innen 3 uker iht forvaltningslovens regler. Eventuell klage sendes kommunen, fylkesmannen er klageinstans.

Vedlegg:

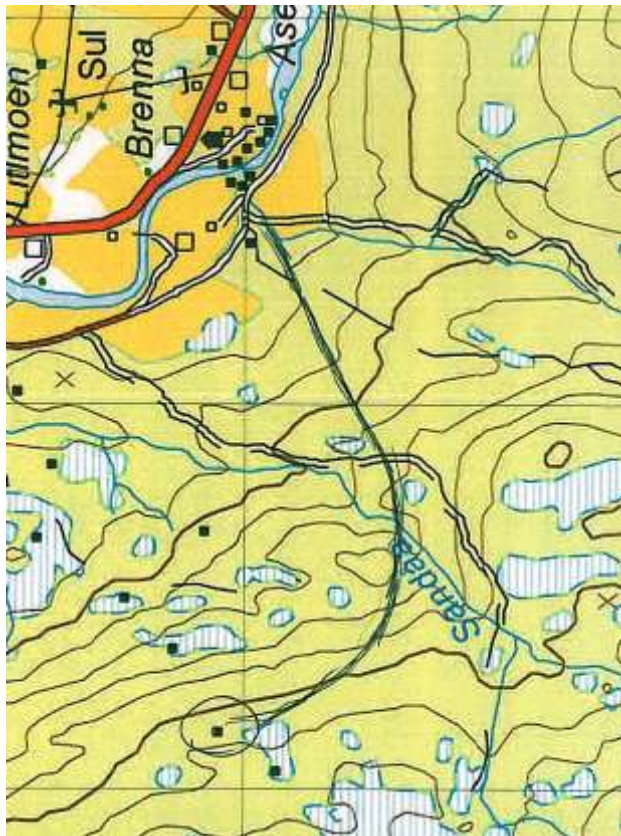
Ingen

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

Søknad med kartvedlegg datert 19.10.12

Saksopplysninger:

Det søkes om oppkjøring av møbler/kjøkken10/11 til restaurert hytte i Sul (Smålian). Avstand oppgis av søker til tur/retur 3-4 km. På tlf får kommunen opplyst at det må til 4-5 turer for å dekke hele transportbehovet, men at en tur også vil hjelpe noe. Som begrunnelse for at leiekjøring med snøscooter ikke er aktuelt oppgir søker "Det går ikke å kjøre skuter i dette området før mars/april". Søker er varslet skriftlig av kommunen om at vedtak ikke vil foreligge før i uke 46.

Opgitt kjørerute Grunnkart fra søknad)

Området i detaljert utsnitt (blå områder er myr/våtmark)

Værdalsbruket som grunneier er forespurrt av kommunen, og mener saken er av en slik karakter at den må vurderes som vintertransport.

Vurdering:

Saken blir å behandle etter § 6 i Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark.

§ 6 har denne ordlyden : ” I unntakstilfelle kan kommunestyret – eller et annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer – etter skriftlig søknad gi tillatelse til kjøring utover § 2 – § 5, dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Før eventuell tillatelse gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum.”

Miljøverndepartementets rundskriv T 1/96 mer utfyllende opplysninger om bruken av § 6:

”Tillatelse ved særlig behov, § 6

Det er vanskelig å angi i forskriften alle de tilfellene der det kan være behov for motorisert transport. Det er derfor behov for en særskilt dispensasjonsbestemmelse for å fange opp spesielle tilfeller. Etter forskriftens § 6 kan kommunestyret i unntakstilfeller gi tillatelse til kjøring dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Det skal stilles meget strenge krav til "særlig behov" og til at behovet ikke skal kunne dekkes på en annen måte. Spesielt restriktiv skal praksisen være for tillatelser til barmarkskjøring.

Lovens vilkår

Bestemmelsen er streng. Følgende betingelser må være oppfylt for at tillatelse skal kunne gis:

- *søkeren må påvise et særlig behov,*
- *behovet må ikke knytte seg til turkjøring,*
- *behovet må ikke kunne dekkes på annen måte, og*
- *behovet må vurderes mot mulige skader og ulemper ut fra målet om å redusere motorferdselen til et minimum.”*

Vurdering iht ovenstående kulepunkt:

Særlig behov /turkjøring – søknaden gjelder et nytteformål og ikke turkjøring. Det er ikke tilstrekkelig godtgjort at dette må skje på barmark, som begrunnelse for barmarkskjøring oppgis at det ikke er mulig å komme fram med snøscooter før i mars/april. Kommunen har kontaktet leiekjører (Rekve/Gjerstad) i området (bosatt i Sul) for en vurdering av dette. Det opplyses at de har hatt leiekjøringsoppdrag til tidligere eier av hytta. Traseen legges ut fra snømengden, og gitt at det er snødekke er vurderingen at det ikke skal være noe til hinder for vesentlig tidligere transport – evt også før nyttår. Vurdering av hva som er egnet for snøscooter må derfor stå for søkers regning, og er ikke basert på vurderingen til de som utfører slike oppdrag. Selve transportbehovet vurderes, i overgangen mellom barmarks- og vintersesong, i utgangspunktet ikke å være et hasteformål.

Det vurderes derfor slik at det ikke er et særlig behov som gjør at transporten må skje på barmark.

”Behovet må ikke dekkes på annen måte.” I denne saken er det åpenbart at snøscooter er et reelt alternativ. Grunneier deler som nevnt denne vurderingen.

Skader og ulemper. Det dreier seg her om en forholdsvis lang distanse med barmarkskjøring – vesentlig lengre enn de fleste omsøkte saker i kommunen. Riktignok med elgtrekk/jernhest som er forholdsvis skånsomt. Antall turer er ikke oppgitt i utgangspunktet. Gjentatte turer i dette tilfellet 4-5 turer vil øke slitasjen på markdekket. Det detaljerte kartet viser noe mer våtmark enn

grunnkartet. Det foreligger ikke kunnskap nok til å si at kjøringen vil være i strid med naturmangfoldlovens bestemmelser §§ 8-12.

Ut fra betingelsene for tillatelse som regelverket angir er kun 1 evt 2 kulepunkt oppfylt, og det tilsier at avslag må gis. I de tilfeller hvor saker tydelig blir oppfanget av betingelsene i regelverket er det viktig at kommunen er konsekvent i sine vedtak. Dette ivaretar forutsigbarhet og *likebehandling* av søkere.